

Διατακτικό

- 1) Ουσία όπως η επίδικη της κύριας δίκης, ήτοι το πωληθέν ως καύσιμο βαρύ μαζούτ, δεν συνιστά απόβλητο κατά την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1996, εφόσον αποτελεί αντικείμενο εκμεταλλεύσεως ή εμπορίας υπό οικονομικώς συμφέροντες όρους και δύναται να χρησιμοποιηθεί στην πράξη ως καύσιμο, χωρίς να απαιτεί προηγούμενη πράξη μεταποιήσεως.
- 2) Υδρογονάνθρακες απορριφθέντες στη θάλασσα τυχαίως κατόπιν ναυαγίου, αναμειγμένοι με ύδωρ και ιζήματα και παρασυρθέντες κατά μήκος των ακτών κράτους μέλους στις οποίες και κατέληξαν, αποτελούν απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350, αφ' ης στιγμής είναι πλέον αδύνατη η εκμετάλλευση ή η εμπορία τους, χωρίς να έχει προηγηθεί πράξη μεταποιήσεως.
- 3) Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 15 της οδηγίας 75/442, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350, σε περίπτωση τυχαίας απορρίψεως υδρογονανθράκων στη θάλασσα στην οποία οφείλεται η ρύπανση των ακτών κράτους μέλους:
- ο εθνικός δικαστής δύναται να θεωρήσει τον πωλητή των εν λόγω υδρογονανθράκων και ναυλωτή του πλοίου που τους μεταφέρει ως παραγωγό των συγκεκριμένων αποβλήτων, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο β', της οδηγίας 75/442, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350, και κατά συνέπεια ως «προγενέστερο κάτοχο» για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 15, δεύτερη περίπτωση, πρώτο μέρος, της οδηγίας, εφόσον ο ίδιος δικαστής, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που μόνον ο ίδιος είναι σε θέση να εκτιμήσει, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο ανωτέρω πωλητής-ναυλωτής συνέτεινε στον κίνδυνο επελεύσεως της ρυπάνσεως που προκάλεσε το συγκεκριμένο ναυάγιο, ειδικότερα αν παρέλειψε να λάβει τα σκοπούμενα στην πρόληψη παρόμοιου περιστατικού μέτρα, όπως τα αφορώντα την επιλογή του πλοίου·
  - αν το διεθνές ταμείο αποζημιώσεως ζημιών εκ ρυπάνσεως από πετρέλαιο δεν αναλαμβάνει το συνδεδεμένο με τη διάθεση των αποβλήτων που προκάλεσε τυχαία απόρριψη υδρογονανθράκων στη θάλασσα κόστος ή αν τούτο καθίσταται αδύνατον λόγω του ότι το προβλεπόμενο για την ως άνω καταστροφή ανώτατο όριο εξαντλήθηκε και αν, κατ' εφαρμογή των προβλεπόμενων περιορισμών και/ή απαλλαγών από την ευθύνη, το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου του απορρέοντος από διεθνείς συμβάσεις δικαίου, δεν επιτρέπει το κόστος αυτό να φέρει ο πλοιοκτήτης και/ή ο ναυλωτής του πλοίου, μολονότι οι ανωτέρω πρέπει να λογίζονται ως «κάτοχο», κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 75/442, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 96/350, το συγκεκριμένο εθνικό δίκαιο θα πρέπει στην περίπτωση αυτή να παρέχει τη δυνατότητα, προκειμένου να διασφαλιστεί σύννομη μεταφορά του άρθρου 15 της οδηγίας, το εν λόγω κόστος να φέρει ο παραγωγός του γενεσιουργού των ούτως απορριφθέντων αποβλήτων προϊόντος. Εντούτοις, σύμφωνα με την αρχή ο ρυπαίων πληρώνει, ο συγκεκριμένος παραγωγός οφείλει ενδεχομένως να φέρει το κόστος αυτό μόνον εφόσον, λόγω της δραστηριότητάς του, συνέτεινε στον κίνδυνο επελεύσεως της ρυπάνσεως που προκάλεσε το ναυάγιο του πλοίου.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2008 (αίτηση του Raad van State van België, Βέλγιο, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-219/07) ⁽¹⁾

(Άρθρο 30 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 338/97 — Προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας — Απαγόρευση κατοχής θηλαστικών ορισμένων ειδών που απαριθμεί ή που δεν καλύπτει ο κανονισμός αυτός — Κατοχή επιτρεπόμενη εντός άλλων κρατών μελών)

(2008/C 209/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State van België

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State van België — Ερμηνεία του άρθρου 30 ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους (ΕΕ L 61, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει κατάλογο των ειδών των οποίων επιτρέπεται η κατοχή στο οικείο κράτος μέλος, αποκλειόντα την κατοχή ειδών απαριθμούμενων στα παραρτήματα Β, Γ ή Δ του κανονισμού καθώς και ειδών στα οποία δεν αναφέρεται ο κανονισμός — Κατοχή επιτρεπόμενη σε άλλα κράτη μέλη που έχουν νομοθεσία σύμφωνη με τον κανονισμό

Διατακτικό

Τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, χωριστά ή σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΚ) 338/97 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τον έλεγχο του εμπορίου τους, δεν εμποδίζουν την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως όπως αυτής της κύριας δίκης, κατά την οποία η απαγόρευση εισαγωγής, κατοχής και εμπορίας θηλαστικών που ανήκουν σε άλλα είδη πέραν εκείνων τα οποία ρητά παραθέτει η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται σε είδη θηλαστικών που δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α του εν λόγω κανονισμού, αν η προστασία και η διασφάλιση των συμφερόντων και αναγκών που παρατίθενται στις σκέψεις 27 έως 29 της παρούσας αποφάσεως δεν μπορεί να επιτευχθεί εξίσου αποτελεσματικά με μέτρα που περιορίζουν λιγότερο το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 9.6.2007.

Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει:

- αν η κατάρτιση και οι μεταγενέστερες τροποποιήσεις του εθνικού καταλόγου των ειδών θηλαστικών των οποίων επιτρέπεται η κατοχή στηρίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια και δεν εισάγουν δυσμενείς διακρίσεις·
- αν προβλέπεται διαδικασία παρέχουσα στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να επιτύχουν την εγγραφή ειδών θηλαστικών στον κατάλογο αυτό, αν είναι ευχερής η πρόσβαση στην εν λόγω διαδικασία, αν αυτή δεν είναι υπερβολικά χρονοβόρα και αν προβλέπεται η δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σε περίπτωση αρνήσεως της διοικήσεως να προβεί στη σχετική εγγραφή, αρνήσεως η οποία πρέπει να αιτιολογείται·
- αν οι αρμόδιες διοικητικές αρχές μπορούν να απορρίπτουν τις αιτήσεις εγγραφής κάποιου είδους θηλαστικών στον εν λόγω κατάλογο ή τις αιτήσεις χορηγήσεως κατά παρέκκλιση ατομικής αδείας κατοχής ειδών που δεν παρατίθενται στον εν λόγω κατάλογο μόνο σε περίπτωση που η κατοχή των οικείων ειδών ενέχει ουσιαστικό κίνδυνο για τη διασφάλιση των προαναφερομένων συμφερόντων και αναγκών και
- αν οι προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται για την κατοχή ειδών θηλαστικών που δεν απαριθμούνται στον ως άνω κατάλογο, όπως αυτές περιλαμβάνονται στο άρθρο 3 bis, παράγραφος 2, σημεία 3, στοιχείο b, και 6, του νόμου περί προστασίας των ζώων, είναι αντικειμενικά δικαιολογημένες και δεν βαίνουν πέραν των όσων απαιτούνται για την επίτευξη του σκοπού του οποίο επιδιώκει η εθνική ρύθμιση στο σύνολό της.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-220/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Ηλεκτρονικές επικοινωνίες — Καθορισμός των επιχειρήσεων στις οποίες ανατίθεται η υποχρέωση παροχής της καθολικής υπηρεσίας — Εσφαλμένη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2008/C 209/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και M. Shotter)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και B. Messmer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εσφαλμένη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη [των άρθρων 8, 12 και 13] της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108, σ. 51) — Υποχρέωση χρησιμοποίησης ενός αποτελεσματικού, αντικειμενικού, διαφανούς και αμερόληπτου μηχανισμού κατά τον καθορισμό των επιχειρήσεων στις οποίες ανατίθεται η υποχρέωση παροχής της καθολικής υπηρεσίας — Εθνική νομοθεσία αποκλειούσα a priori τους επιχειρηματίες που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσουν την παροχή της υπηρεσίας αυτής στο σύνολο της επικράτειας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, με την εκ μέρους της μεταφορά στην εσωτερική τάξη των διατάξεων περί καθορισμού των επιχειρήσεων που μπορούν να εξασφαλίσουν την παροχή της καθολικής υπηρεσίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 8, παράγραφος 2, 12 και 13, καθώς και από το παράρτημα IV της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας).
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 8.9.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-272/07) (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Συντονισμός των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2008/C 209/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Stromsky και D. Kukovec)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)